

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 125/13

Λουξεμβούργο, 3 Οκτωβρίου 2013

Απόφαση στην υπόθεση C-170/12
Pinckney κατά KDG Mediatech AG

**Το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου υπάρχει δυνατότητα πρόσβασης σε
προσφορά ενός CD στο διαδίκτυο μπορεί να εκδικάσει διαφορά που αφορά
προσβολή περιουσιακών δικαιωμάτων του δημιουργού προστατευόμενων στο
κράτος μέλος όπου το εν λόγω δικαστήριο έχει την έδρα του**

*Εντούτοις, το δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφανθεί μόνο επί της ζημίας που προκλήθηκε στο
έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους*

Κατά τον κανονισμό για τη διεθνή δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις¹, το δικαστήριο το οποίο έχει διεθνή δικαιοδοσία να επιληφθεί ορισμένης διαφοράς είναι καταρχήν το δικαστήριο του τόπου κατοικίας του εναγομένου. Εντούτοις, σε ορισμένες περιπτώσεις ο εναγόμενος μπορεί κατ' εξαίρεση να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος. Έτσι, στις περιπτώσεις ενοχών από αδικοπραξία ή οιονεί αδικοπραξία, η διαφορά μπορεί να αχθεί ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου επήλθε η προβαλλόμενη ζημία.

Κατόπιν αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία), το Δικαστήριο αποφάνθηκε σήμερα επί του ζητήματος αν, λαμβανομένου υπόψη του ανωτέρω κανόνα διεθνούς δικαιοδοσίας, ο δημιουργός προστατευόμενου έργου μπορεί να ασκήσει ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου κατοικίας του αγωγή αποζημίωσης λόγω μη επιτρεπόμενης προσφοράς στο διαδίκτυο αναπαραγωγών του έργου του.

Ο P. Pinckney, κάτοικος Τουλούζης (Γαλλία), ισχυρίζεται ότι είναι ο δημιουργός, συνθέτης και ερμηνευτής δώδεκα τραγουδιών που ηχογραφήθηκαν από το συγκρότημα Aubrey Small σε δίσκο βινυλίου. Ο P. Pinckney ανακάλυψε ότι τα τραγούδια αυτά είχαν αναπαραχθεί χωρίς την άδειά του σε οπτικό δίσκο ψηφιακών ηχητικών δεδομένων (CD) που εκτυπώθηκε στην Αυστρία από εταιρία εγκατεστημένη στο κράτος μέλος αυτό και στη συνέχεια διατέθηκαν στο εμπόριο από βρετανικές εταιρίες μέσω διαφόρων ιστοτόπων προσβάσιμων από τον υπολογιστή του σπιτιού του στην Τουλούζη. Κατόπιν τούτου, ο ενδιαφερόμενος άσκησε αγωγή κατά της εταιρίας αυτής ενώπιον του tribunal de grande instance de Toulouse ζητώντας την αποκατάσταση της ζημίας την οποία υπέστη συνεπεία της φερόμενης προσβολής των δικαιωμάτων του δημιουργού.

Η εν λόγω εταιρία αμφισβήτησε τη διεθνή δικαιοδοσία των γαλλικών δικαστηρίων, η δε διαφορά που ανέκυψε εκκρεμεί, σε τελευταίο βαθμό, ενώπιον του Cour de cassation. Το τελευταίο αυτό δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν, υπό τέτοιες συνθήκες, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ζημία επέρχεται στο κράτος μέλος κατοικίας του δημιουργού, με αποτέλεσμα να έχουν αρμοδιότητα τα δικαστήρια του κράτους μέλους αυτού.

Με την απόφασή του που εκδίδει σήμερα, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, σε περιπτώσεις προσβολών διαπραττόμενων μέσω του διαδικτύου οι οποίες, εξ αυτού του λόγου, μπορούν να συντελεστούν σε περισσότερους τόπους, ο τόπος επελεύσεως της ζημίας μπορεί να διαφοροποιείται αναλόγως της φύσεως του δικαιώματος που φέρεται ότι προσβλήθηκε. Μολονότι γίνεται δεκτό ότι η εν λόγω ζημία μπορεί να επέλθει σε συγκεκριμένο κράτος μέλος μόνον υπό την προϋπόθεση ότι το δικαίωμα το οποίο φέρεται ότι προσβλήθηκε προστατεύεται στο κράτος μέλος αυτό, εντούτοις, **ο προσδιορισμός του τόπου επελεύσεως της ζημίας εξαρτάται, εν πάση**

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12 της 16.1.2001).

περιπτώσει, από το ζήτημα ποιο δικαστήριο μπορεί καλύτερα να εκτιμήσει το βάσιμο της φερόμενης προσβολής. Αντιθέτως, για τον σκοπό αυτό δεν απαιτείται η επίμαχη δραστηριότητα να κατευθύνεται προς το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι διεθνή δικαιοδοσία για να αποφανθεί επί προσβολής περιουσιακού δικαιώματος του δημιουργού έχει το δικαστήριο του κράτους μέλους που προστατεύει τα περιουσιακά δικαιώματα δημιουργού τα οποία επικαλείται ο ενάγων και στο έδαφος του οποίου υπάρχει το ενδεχόμενο να επέλθει η προβαλλόμενη ζημία. Το ενδεχόμενο αυτό μπορεί μεταξύ άλλων να ανακύπτει λόγω της δυνατότητας που έχει οποιοσδήποτε να προμηθευτεί, μέσω ιστότοπου προσβάσιμου στο έδαφος όπου έχει την έδρα του το επιληφθέν δικαστήριο, αναπαραχθέν αντίγραφο του έργου από το οποίο αντλούνται τα δικαιώματα που επικαλείται ο ενάγων. Αντιθέτως, λαμβανομένου υπόψη ότι η προστασία που χορηγεί το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου ισχύει μόνο για το έδαφος του κράτους μέλους αυτού, **το επιληφθέν δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφανθεί μόνον επί της ζημίας που προκλήθηκε στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα του.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582